

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στην Κοινότητα Τουράν της Νοτίου Γαλιλαίας (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακήν, 19ην Μαΐου /1ην Ιουνίου 2025, Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετέβη στην Κοινότητα Τουράν της Νοτίου Γαλιλαίας, που είναι πλησίον της Ναζαρέτ, όπου προεξήρξε θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου.

Συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρετ κ. Κυριακός και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι ων πρώτος ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Σταυρού Ιεροσολύμων Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, ο Προϊστάμενος της ενορίας ταύτης

π. Ιωάννης και Ιερείς της περιοχής, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Συμμετείχαν οι ευλαβείς πιστοί της ενορίας, και έψαλλε η χορωδία της ενορίας ταύτης.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο Λόγο διά του κάτωθι κηρύγματος Αυτού:

«Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῆς εὐλογημένης ὑμῶν πόλεως «Τουράν» ἐν τῇ κάτω Γαλιλαίᾳ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τῷ 325.

Ἡ ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσα πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ κατεδίκασε τὴν βλάσφημον διδασκαλίαν τοῦ Ἀρείου, ὁ ὁποῖος ἠρνεῖτο τὴν θεότητα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κτίσμα Τ οὔτον λέγοντα εἶναι.

Κύριος δέ σκοπὸς τῆς Συνόδου ἦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἡ καταδίκη τοῦ Ἀρειανισμοῦ καὶ ἡ ἀκριβὴς διατύπωσις τῆς Ὄρθοδόξου δογματικῆς διδασκαλίας περὶ τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ διακήρυξις τῆς «πίστεως» ἢ τοῦ «Συμβόλου» τῆς Νικαίας. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Σύνοδος διηυθέτησε καὶ ἄλλα τρία ἐκκλησιαστικὰ σχίσματα, ὁμοίως δ' ἐτερμάτισε καὶ τὰς περὶ τοῦ χρόνου τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἔριδας, ὀρίσασα ὅπως τοῦτο ἐορτάζεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας. Καὶ ἐν τέλει ἐξέδωκε καὶ εἴκοσι ἱερούς κανόνας.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι εἰς τὰ δογματικὰς ἀποφάσεις τῆς Πρώτης (Α΄) Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν ἑξ οἰκουμενικῶν Συνόδων, κατὰ τὸν ἔγκριτον καθηγητὴν

Ἰωάννην Καρμίρην, ἀποδίδει εὐλόγως «ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία αἰώνιον κύρος, ἀπόλυτον ἀξίαν καί αὐθεντίαν καί καθολικόν καί ὑποχρεωτικόν χαρακτήρα, θεωροῦσα αὐτάς ὡς τὰ κυριώτερα γραπτά μνημεῖα τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί ὡς κανονικούς καί αὐθεντικούς καί ἀμετακινήτους γνώμονας τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Ὡς ἐκ τούτου, μόνον τούς οἰκουμενικούς τούτους δογματικούς ὅρους χρησιμοποιεῖ ὡς κυρίαν καί πρωτεύουσαν πηγὴν τῆς δογματικῆς διδασκαλίας της, ἰσοκύρον καί ἰσότιμον πρὸς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, ὡς περιέχουσιν τὴν γνησίαν Ἱεράν Παράδοσιν, ἥτις μετὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀποτελοῦσιν τὰς δύο ἰσοκύρους καί ἰσοδυνάμους καί ἰσοστασίους πηγὰς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως».

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἑβδόμη μετὰ τὴν τοῦ Πάσχα, εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν σεπτὴν μνήμην τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Οἰκουμενικῆν Σύνοδον συμμετασχόντων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ (318) Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Καί τοῦτο διότι οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ διάδοχοι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ μαθητῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς αὐτούς τούς Ἀγίους Ἀποστόλους καὶ μαθητάς Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐφάνέρωσε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ καὶ τοῦτο ἐν τῷ σημερινῷ Εὐαγγελικῷ ἀναγνώσματι (τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου), τὸ ἀφορῶντι εἰς τὴν προσευχὴν Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα λέγοντος: «Πάτερ,... ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας», (Ἰωάν. 17, 6-8).

Οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων Ἐπίσκοποι καὶ Ποιμένες κατασταθέντες, ἀνεδείχθησαν Πατέρες καὶ διδάσκαλοι τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι Αὐτός ὁ καλῶν καὶ ἐκλέγων τούς Χριστιανούς καὶ Ἀποστόλους, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ..., ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Β' Θεσ. 2, 13-14).

Ἑρμηνεύων τὸν Παύλειον τοῦτον λόγον ὁ ἱερός Χρυσόστομος θέτει τὸ ἐρώτημα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπάντησιν λέγων: «Πῶς εἰς σωτηρίαν εἴλετο (= ἐκάλεσεν); δείκνυσιν (ὁ Παῦλος) εἰπὼν, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, (Πρβλ. Β' Θεσ. 2, 13).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Κύριος ἐξέλεξεν καὶ ἐκάλεσεν τούς ἀγαπητούς Αὐτοῦ μαθητάς

καὶ Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαδόχους αὐτῶν, τοὺς θεοφόρους δηλονότι Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς εὐστόχως διατυποῦται τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντος: «Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες».

Αὐτοὶ λοιπόν, οἱ ἐπόμενοι ταῖς τῶν Ἀποστόλων διδαχαῖς καὶ δοχεῖα γενόμενοι τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνεδείχθησαν καὶ ἀναδεικνύονται Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὡς παραγγέλλει ὁ Χριστὸς λέγων: «ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν», (Ματθ. 5,19). Ἑρμηνεύων τὸν Κυριακὸν τοῦτον λόγον ὁ Ζιγαβηνὸς ἐπισημαίνει λέγων: «Ὅρα πῶς εἶπεν, ὅτι χρή πρῶτον ποιεῖν, εἴτα διδάσκειν καὶ μὴ μόνον ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διδάσκειν».

Πατέρες λοιπόν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐτήρησαν καὶ ἐφήρμοσαν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν», (Ἰωαν. 14, 21). Ἀξιοσημεῖωτος ἐνταῦθα ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας: «Ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν ... διὰ τοῦ ἰδίου δηλονότι Πνεύματος, εἰς ἕκαστα τῶν δεόντων φωταγωγῶν καὶ ἀρρήτοις τισὶ δαδουχίαις ταῖς κατὰ τὸν νοῦν ἑαυτὸν ἐκκαλύπτων καὶ ἐμφανῆ καθιστῶν» Καὶ ἀπλούστερον: θά καταστήσω τὸν ἑαυτὸν μου φανερόν εἰς αὐτούς λέγει... Δηλαδή ὁ Χριστὸς λάμπει εἰς αὐτούς διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ Πνεύματος, ὁδηγῶν αὐτούς διὰ τοῦ φωτός Αὐτοῦ εἰς πάντα ὅσα χρειάζονται, ἀποκαλύπτων καὶ καθιστῶν ἑαυτὸν ὁρατὸν εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν, διὰ τινων ἀρρήτων πνευματικῶν δάδων/λαμπάδων.

Τοῦ ἀρρήτου τούτου φωτός τῶν πνευματικῶν δάδων ἡξιώθησαν καὶ ὠρθοτόμησαν πράξει τε καὶ θεωρίᾳ τὸν λόγον τῆς σωζούσης ἀληθείας μέ τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, τὴν θεόπνευστον διδασκαλίαν καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, τῶν γεμόντων θείας σοφίας, οἱ Πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὡς ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, οἱ ἅγιοι Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, Σπυρίδων Τριφυθοῦντος καὶ πλειάς ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῶν μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ βοῶμεν καὶ λέγομεν: «Ὡς θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη

τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Ἀμήν, ἔτη πολλά, εἰρηνικά καὶ εὐλογημένα».

Μετά τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε κέρασμα καὶ ἐόρτιος τράπεζα ὑπὸ τῆς Κοινότητος.

Ἡ προσφώνηση τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων:

Ἐν αὐτῇ προσεφώνησε καὶ πάλιν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων 318 Πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τῇ συγκροτηθείσῃ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου ἀγίου καὶ ἱσαποστόλου Κωνσταντίνου, δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν περιχαράκωσιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς θεμελιωτάς τῆς πίστεως ἡμῶν, τοὺς Ἀγίους καὶ Θεοφόρους Πατέρας.

Οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἐγένοντο ἀκριβεῖς φύλακες τῶν Ἀποστολικῶν Παραδόσεων. Οὗτοι τὸ ἅθεον δόγμα τοῦ αἵρεσιάρχου Ἀρείου, τοῦ ἀρνούμενου τὴν Θεότητα τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον καὶ συναίδιον πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι».

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία διεφύλαξε τὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Παράδοσιν καὶ θεόπνευστον διδασκαλίαν, ἀκούουσιν εἰς τὸ παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον, λέγοντος: «Τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κenoφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν», (Α' Τιμ. 6, 20-21). Καὶ ἀλλαχοῦ: «Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β' Τιμ. 1,14).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν παρακαταθήκην, τούτέστιν τήν Ρωμαιο - Ὁρθόδοξον ταυτότητα καί τήν πνευματικήν Ἑλληνοχριστιανικήν παράδοσιν, τήν γνωστήν ὡς Rum Orthodox τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου διεφύλαξε καί διαφυλάττει διά μέσου τῶν αἰώνων τόν Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Λέγομεν δέ τοῦτο διότι τό Ρωμαιο-ορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς ἀκεραιότητος καί τῆς Ρωμαιορθοδόξου θρησκευτικῆς καί πολιτιστικῆς κληρονομίας τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν, τῶν διαβιούντων εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. «Μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον· ὅτι ἠυδόκησεν ὁ Πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τήν βασιλείαν», (Λουκ. 12,32), λέγει Κύριος. Ἐνδιαφέρουσα ἐνταῦθα ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λέγοντος: «Εἰ καί μικρόν τό ποίμνιον καί φύσει καί ἀριθμῶ καί δόξῃ πρὸς τὰς ἀμετρήτους τῶν ἄνω πνευμάτων (=δικαίων) ἀγέλας(=πλήθη), ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ Πατρός ἀγαθότης, πάντα λόγον ὑπερεκτείνουσα (=ὑπερβαίνουσα), δέδωκε καί αὐτῷ (τῷ ποιμνίῳ) τῶν ὑπερκειμένων πνευμάτων (=τῶν ὑπερεχόντων) οὐρανίων πνευμάτων (= δικαίων) τόν κλῆρον, τούτέστιν τήν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία εἰσάγει ἡμᾶς διά τοῦ μυστηρίου τῆς θείας καί ἀναιμάκτου θυσίας, τῆς θείας δηλονότι Λειτουργίας εἰς τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. «Οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τήν μέλλουσιν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Διό καί ἡμεῖς, οἱ εὐεργετηθέντες ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἵπωμεν καί πάλιν μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου» Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά. Ἀμήν».

